Siis paned põrsad põlle sisse,
Viid kuppa äia näha,
Viid kuppa ämma näha.
Siis sind üldakse eaksi,
Siis sind kiidetse kenaksi,
Targa naise kaimudeksi.

№ 39.

Nüid lähme kohla kuulama,
Ajeka natama;
Kes see arderte legija, ärvoodde.
Ja see laudade ladija?
Ehk no tulid kulba alla,
Lavad jerwike lautud,
Põhi lavad pöiki pandad?
Ehk no turran' ocke kulbad, "= mädest puust"
Pakalaud parraslavad?
Ode või madalukene,
Kas no teel sini sõbuja,
Ja no teel leeg.t linuja,
Ja no pehmit patjusida?
Meil no äiad, meil no ämmad,
Meil ollid lõna timmermannid,
Tunaeile kislerid,
Tegid meil uied uodrekesed.
Meil no äiad, meil no ämmad,
Meil no sini sõbuja,
Meil no leeg.t linuja,
Meil no pehmit patjusida.
Võta onu kuusa kainelusel!

№ 40.

Üles muast meie minuja,
Juba see sõela jersab sõrvi;
Vardad vastu valgeete.
Juba ju kukke laulaud kuusi,
Kana kõrutaud kahesa,
Üö- ja linnu üidnud kümme!
Üles muast meie minuja!
Nüid oled uned magenud,
Vein külged pesitlenud,
Kaasa kalli kaesutlenud
Piale pehmete padide,
Kahelt valgede linade.
Nüid sai sõbade juuja,
Palaga palavat,